

dehtečimi cvetovi, med okroglimi listi kraljevskih lokvanjev, ob težkih telesih krav, prepletli so se z vejami, plesali s kačami, se objemali s konji, gledali z velikimi, motnimi, začudenimi očmi noter v bivanje. Spet je slišal Kamin klic; zadihana je obstala ob izviru sredi dreves, kjer je studenčnica v objemu vej hladila travnato jaso. Vabeče se mu je nasmihala, prsi so ji plale, boki so plesali v komaj slišnem ritmu daljnih bobnov, črne oči so žametno sijale. "Jon, moj Jon!" je zaklicala, stekla k njemu in mu planila v objem: "Fridi, vzemi me!"

Glavna oseba tega nerealističnega romana in nosilec avtorjevih idej je 30-letni Jon Esmun. Skozi razpoke spomina se skuša dokopati do resnice svojih prejšnjih doživetij in stanj, do svojih prejšnjih življenj. Roman popisuje 24 ur njegovega življenja, pravzaprav njegovih sanj. Avtor pravi na začetku romana:

"Iz pristanja greš lahko kamorkoli, vse je še pred tabo, čeprav se težko ubraniš skušnjave, da bi ostal kar v njem, da sploh ne bi šel nikamor, da bi pregnal vse podobe iz sanj, vse spomine minulih dni, in se hranil z lastnim golim ničem, ki nikoli ne premine. Toda to ne gre, kajti pristanje se tisti hip, ko nanj pomisliš, že izmakne, že sama misel nanj je nekakšna podoba prazna sicer, a vendar podoba, morda celo spomin, iz katerega se potem rojevajo vse druge podobe, naključne in brez pravega reda: med vejami se prikaže znan obraz, lebdiš skozi razbitine zapuščenih ladij, vrtinec požira prašne delce, iz neizmerne daljave se blešči zvezda, slišiš šepetajoče besede, zvenijo ti tak domače in hkrati tako tuje, cvetje je veliko kakor drevje, zelene oči sijajo iz teme...."

Jon se sprehaja po stiliziranih pokrajinah Indije,